

DE NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PRIJS

Voor de Stad, f12 -
Franco per post, » 14 -

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

ADVERTENTIE.

15 cent de regel
behalve 25 cent zegel.

(Verschijnende driemaal ter week; Dinsdag, Donderdag en Zaterdag)

KERKELIJKE STAAT

Men meldt uit Rome den 8. Januarij, aan de *Gazette d'Augsbourg*. De Hollandsche ambassadeur bij den H. Stoel, de Graaf van Liedekerke-Beaufort, is uit den Haag te Rome teruggekomen, waar hij door het gouvernement geroepen was, om deel te nemen aan de onderhandelingen met Mgr. Capaccini. — De Graaf was sedert 8 maanden afwezig.

— Ongetwijfeld herinnert men zich nog het eerbiedig adres, door de overheid van het canton Lucerne aan den Paus gezonden. Z. H. heeft ten blijke van voldoening, aan dit canton vergund, een plegtig feest met eenen vollen aftaat te vieren.

De gewone raad van het canton heeft, tenzelfden tijd, de onmiddellijke uitvoering van de nieuwe wet op de scholen bevolen. Deze nieuwe wet draagt de zorg der scholen uitsluitend op de pastoors over, die naar hunnen wil derzelve regenten zullen aanstellen en afzetten.

— Krachtens eene Apostolische breve is eene geheel nieuwe gang in de procedure van het Vicariaat dezer Stad ingevoerd. Voortaan zal het aan iedereen, die voor den regtbank gedaagd wordt, vrijstaan eenen verdediger te kiezen, en in zekere gevallen zal er ook appèl zijn.

Te voren was de beschuldigde geheel en al aan den wil van den regter onderworpen, die hem naar goeddunken schuldig verklaarde en straffe.

Deze verbeteringen, die voor Rome van het grootste belang zijn, heeft men te danken aan den nieuwen Vicarius-Generaal, Mgr. de Kardinaal de Patrici, en aan den vice-regent, die den Heiligen Vader van het gebrek in de tegenwoordige Procedure hadden onderrigt.

Welligt is nooit eene maatregel, zoo eenparig met toejuichingen door de inwoners der hoofdstad ontvangen.

Een bedienaar dezer regtbank, tegen wien reeds talrijke aanklagen waren ontstaan, is afgezet.

Men hoopt dat dergelijke veranderingen ook in de andere vicariaten der Romeinsche Staten zullen plaats hebben, hoewel de gebreken daar niet zoo menigvuldig zijn, om dat de Bisschoppen hier voor waken.

(*Gaz. d'Augsbourg.*)

TURKIJE.

CONSTANTINOPEL, den 29 December.

— De Porte heeft het *equivaler* aan de Grieksche consuls te Candia, U Previsa en te Salonica geweigerd.

— De bewegingen van het Turksche leger, dueren steeds voort. Het 1e en 2e regiment infanterie en het 1e regiment cavallerie, zullen aanstaande week naar Adrianopel op marsch gaan. Het 1e regiment artillerie heeft bevel gekregen, zich gereed te houden, om naar dezelfde bestemming te vertrekken.

— Men werkt met de grootste werkzaamheid aan het arsenaal. Eene nieuwe divisie voor de zeevaart, bestaande uit lijnschepen, ligt zellvaardig, echter weet men niet waarheen.

— Brieven uit Salonica melden, dat de soldaten van de Macedonische landwehr onder bevel van Ali-Bey, naar deze stad trekken. Op de wallen van de citadel, die Salonica bestrijkt, heeft men drie batterijen van acht stukken geschut geplaatst.

— Het gerucht wil, dat Ali-Effendi den post van Ambassadeur te Londen geweigerd heeft, en dat Nuri-Effendi geroepen is, om in zijne plaats te treden.

NOORWEGEN.

CHRISTIANIA den 11 Januarij.

Vreemde Dagbladen gewagen van eene uitspraak van de Storthing, betrekkelijk de vrije regten der Roomsche Katholijken, welke door den Koning niet zoude bekrachtigd zijn. Dit is eene dwaling, welke het onze plicht is te herstellen. Het is waar, dat de Storthings van 1836 en 1839 zich voor de vernietiging van de wet van 1741 verklaard hebben, maar zij heeft geene betrekking tot de Katholijken. Zij verbiedt in het algemeen godsdienstige bijeenkomsten, buiten de godsdienstoefeningen, ingeval de geestelike der plaats daarvan niet is onderrigt; opdat hij, of iemand in zijne plaats, er persoonlijk bij tegenwoordig zou kunnen zijn. Dit ontwerp, waarover Z. M. de geestelike van het rijk heeft doen raadplegen, is aan het onderzoek van een tot dit einde aangestelde commissie onderworpen, en er zal in de aanstaande Storthing een rapport over deze stof worden gedaan.

ENGELAND.

LONDEN 23 Januarij.

De Koning van Pruisen is gisteren te Greenwich aangekomen, en van daar, door Prins Albert verzeld en in diens koets met zes paarden, naar Windsor vertrokken. De ontvangst van Z. M. was zeer vleijende. Niettegenstaande de hevige koude, wachtte eene verbaazende menigte hem af; en een groot getal aanzienlijke personen gingen hem te gemoet; tusschen Z. M. en den Hertog van Wellington, had eene hartelijke ontmoeting plaats. Zij drukt elkander zeer vriendschappelijk de hand; de Koning scheen bijzonder door de attentie van zijne Excellentie getroffen, die hem zoo in het gemoet was gekomen. De Admiraal, Sir Robert Stopford, de held van St. Jean d'Aere, werd insgelijks aan den Koning voorgesteld. Z. M. heeft zich niet lang te Greenwich opgehouden, maar is spoedig naar Windsor vertrokken.

Men houdt zich thans te Londen met niets bezig dan met de doopplegtigheden des Prinzen van Wallis, en dit zal geen einde nemen voor dat het Parlement geopend wordt. Onder de ernstige zaken, trekt die van de capitalisatie der spaansche fondsen het meest de aandacht. De Heer Borracho heeft nog geen bevel tot betaling gegeven: waaruit men meer of min ongunstige gissingen en verklaringen omtrent de financiële zending van dezen agent opmaakt.

— De aanstaande doopplegtigheid wekt de algemeene belangstelling in Engeland in hooge mate op. Van verschillende kanten heeft men er op aangedrongen, dat de dag van den 25. door geheel het rijk als een heilige dag zou worden gevierd. Te Londen zal dit werkelijk plaats hebben en de beurs zelfs gesloten zijn.

— Te Windsor zullen op den dag van den Doop niet slechts openbare vermakelijkheden plaats hebben, maar aan al de armen der Stad, ten getale van 4000, zullen uitdeelingen van brood, bier, steenkolen, enz., worden gedaan. Deze liefdegiften worden deels uit eene door de Koningin beschikbaar gestelde som, deels uit vrijwillige bijdragen van de goeode ingezetenen van Windsor bekostigd.

— Volgens eenen brief van de Kaap de Goede Hoop van den 9. November, is daar kort te voren het Engelsch oorlogsvaartuig *Fantome* binnengelopen, hetwelk met twee andere zulke schepen gedurende zes

maanden op de kust van Angola had gekruist, om tegen den slavenhandel te waken. In dat tijdperk hadden deze drie schepen gezamenlijk niet minder dan 33 slavenhaalders genomen en aan 247 daarop gevondene neger-slaven de vrijheid helpen geven.

SPANJE.

MADRID 16 Januarij. Men schrijft uit Corogne:

Twee korvetten zijn heden van hier, en een brik van Ferral vertrokken, om 600 landbouwers, die hun vaderland verlaten, naar Montevideo over te brengen. Deze landverhuizing moet noodzakelijk de aandacht van het gouvernement tot zich trekken, daar dezelve zeer na-deelig voor den landbouw zou kunnen zijn. — Te Ferral heerscht eene groote werkzaamheid: de fregat *Esperanza* van 30 stukken geschut, is naar Cadix vertrokken. Voor het herstel aan de fregat *la Perla* zijn de noodige bevelen en fondsen aangekomen.

(*Eco del Comercio.*)

FRANKRIJK.

Naar men verteeent heeft het fransch kabinet van verscheidene hoven *dépêches* ontvangen, waaruit blijkt dat deszelfs handelwijze met den regent, betrekkelijk de geloofsbrieven, de algemeene goedkeuring wegdraagt.

— Men heeft met eenige verwondering opgemerkt dat de Heer de Lamartine, die voorleden jaar zo vurig deel heeft genomen aan de discussie der zaken van het oosten, zich geen woord daaromtrent heeft laten ontvallen, in de debatten die bij de eerste paragraaf van het adres daarover ontstaan zijn. Dit stilzwijgen geeft aanleiding tot vele hande gissingen.

PARIJS 22 Januarij.

— De kamer der Pairs heeft heden eene korte zitting gehouden, waarin de President op verzoek der bureaux, zes commissien benoemd heeft om de wetsontwerpen te onderzoeken, welke bij hare laatste zitting zijn aangeboden.

— De begravenis van den Graaf Siméon, Pair van Frankrijk, heeft heden morgen plaats gehad.

Daar het de begeerte des overledenen was, zonder pracht ter aarde besteld te worden, heeft de kamer der Pairs geene deputatie bij zijne begravenis gezonden: maar een groot getal zijner collega's en verscheidene gedeputeerden hebben zijn stoffelijk overschot verzeld.

— In de zitting van den 22 Januarij, waarvan wij in het vorig nummer in het kort spraken, heeft de heer Thiers zich sterk uitgelaten tegen het tractaat ter wering van den Slavenhandel. Hij heeft als grieven tegen hetzelfde aangevoerd, dat het niet uitsluitend in de *fransche* taal was geschreven; dat men in hetzelfde den meridiaan van Greenwich, niet die van Parijs, tot leidraad had genomen, maar voornamelijk dat men de bepaling van een vroeger tractaat (1833) had opgeheven, volgens welke het aantal kruisers der eene mogentheid, niet meer dan het dubbel der andere bedragen mocht, en dat men nu het regt van onderzoek, niet meer binnen sommige streken der zee, maar over geheel den Atlantischen Oceaan had uitgestrekt. — De Heer Dupin ondersteunde hem krachtig in dezen strijd.

De Heer Guizot heeft voor en na deze redevoeringen de volgende ophelderingen gegeven, om het amendement Billault te weren, en de Heeren Thiers en Dupin wederleggen. Het thans gesloten verdrag is al een eene uitbreiding van de verdragen van 1831 en die nooit in Frankrijk bestreden zijn en aan de

ook de Heer Thiers had medegewerkt. Het gold hier niet de regten der omzigtige vlaggen, die Frankrijk even als altijd vroeger zou blijven voorstaan; het betrof alleen een regt van onderzoek met een enkel bepaald doel, als bijreene blootstelling. Men had van het bepaald getal kruisers moesten varen, door de betreding van Oostenrijk en Pruisen. De beperking tot eenige streken der zee, had men moeten laten varen, daar men ondervonden had, dat zulks de uitroeiing van den Slavenhandel veel in den weg stond. Overigens had men alle maatregelen genomen, die misbruik konden voorkomen. Iedere kruiser moest eenen lastbrief der mogendheden vertoonen, alvorens hij het regt van onderzoek op een verdacht schip mogt uitoefenen, zoodat een Engelsch kaper ook van fransche lastbrieven moest voorzien zijn. Moest er een verdacht schip opgebragt worden, dan moest de zaak worden overgegeven aan de regters van die natie, waartoe het verdachte schip behoorde, in geval van vrijspraak, werd er binnen den tijd van 6 maanden schadevergoeding betaald, door die mogendheid, welke kruiser het schip had opgebragt. Wat de meerderheid der Engelsche scheepvaart betrof, waarvan sommigen gesproken hadden, zeide de Minister, dat men daar niets voor te vreezen had, omdat het Frankrijk vrij stond zooveel en zoo weinig lastbrieven aan de Engelschen uit te geven, als het goedvond, en zonder dien lastbrief was niemand geregtigd Fransche schepen te onderzoeken. Wat de aanmerkingen van den Heer Thiers over de taal, en den meridiaan, die men gebezigd had, aangaat, achtte de Minister het nauwelijks der moeite waardig om daarop te antwoorden.

Zitting van den 24 Januarij. — In dezelve zijn nog twee amendementen voorgesteld; een door den Heer J. Lefebvre ten gunste van het ministerie en nog een ander door den Heer Lacrosse, die het middelpunt had tusschen het amendement Billault, en dat van Lacrosse. De debatten hebben gedurende de geheele zitting hevig voortgeduurd. Voornamelijk hebben de Heeren Lacrosse en Berryer de aandacht der Kamer lang bezig gehouden, hoewel zij geen enkel nieuw argument hebben gebezigd. De Heer Guizot heeft de vraag nogmaals toegelicht. Eindelijk ter stemming overgegaan, wordt het amendement van den Heer Lefebvre met algemeene stemmen aangenomen.

Ziehier het amendement:

Wij vertrouwen, ook dat uw gouvernement, door de medehulp tot de betengeling van deze misdadige trafijk, de belangen van onze handel en de onafhankelijkheid van onze vlag, voor allen aanval zal weten te bewaren.

BELGIE.

Het Orangistische Complot.

Het arrest der Kamer van beschuldiging, dat de in het Orangistisch Complot betrokkenen naar het hof van Assises verwijst, bevat eenen beknopten inhoud van den eisch van den Advokaat generaal de Bavay, en behelst de beschuldiging 1° van zamenspanning tegen het gouvernement en 2° van de volgende feiten aan den dag gelegd te hebben, met het voornemen om het misdadig ontwerp ten uitvoer te brengen.

A. Egide-François-Mathieu-Marie Crehen, beschuldigd van te Antwerpen twee stukken kanon gekocht te hebben in den loop der maand October 1841, — misdrijf, voorzien bij art. 88 van het wetboek van strafregt; en Auguste-Louis-Nicolas graaf van der Meere als medepligtige aan deze misdaad 1° door het geven van voorschriften tot derzelve uitvoering; 2° door de verschaffing der fondsen die tot den aankoop der twee stukken kanon noodig waren, wetende dat zij tot dit feit moesten dienen, hetgeen het misdrijf daarstelt, voorzien bij Art. 88 en 60 van het wetboek van strafregt.

B. Dezelfde Crehen, beschuldigd van te Brussel in den loop der maand October 1841, onder zich gehad te hebben, twee lontzakken, twee ladingszakken, twee ijzeren klingendozen met loepbehooren, 150 geschutkogels en honderd dozen met schroot, misdrijf voorzien bij Art. 88 van het wetboek van strafregt; en Jacques-Dominique van der Smissen, als medepligtige aan deze misdaad; 1° door het geven van voorschriften tot derzelve uitvoering; ten 2° door de verschaffing der fondsen, die tot de betaling dezer verschiffende voorwerpen noodig waren, wetende dat zij tot dit feit moesten dienen, hetgeen het misdrijf daarstelt, voorzien bij Art. 88 en 60 van het wetboek van strafregt.

C. Dezelfde Crehen, beschuldigd van te Brussel in den loop der maand October 1841, 50 Nederlandsche ponden kruid en een lap merinos om patroonen te maken, gekocht te hebben, misdrijf voorzien bij Art. 88

van het wetboek van strafregt; en Jacques-Dominique van der Smissen als medepligtige aan deze misdaad; 1° door zijne voorschriften, tot derzelve uitvoering, 2° door de verschaffing der fondsen, die tot de betaling van dit kruid en deze merinos noodig waren, wetende dat zij tot dit feit dienen moesten, hetgeen het misdrijf daarstelt, voorzien bij Art. 88 en 60 van het wetboek van strafregt.

D. Jacques-Dominique en Joseph-Henry van der Smissen beschuldigd van een lokaal te hebben bezorgd, om patroonen te maken, en er ten dien zinde al de voorwerpen, onder Art. C. aangehaald, te hebben doen overbrengen, misdrijf voorzien bij Art. 88 van het wetboek van strafregt.

E. Egide-François-Marie-Mathieu Crehen en Pierre Jean-Joseph Parent, beschuldigd van te zamen te Brussel op den 29 October, een vaatje van vijftig en een zak van achttien ponden kruid te hebben gekocht, welke zak Parent had medegenomen, misdrijf voorzien bij Art. 18 van het wetboek van strafregt.

F. Pierre-Jean-Joseph Parent, Stanislas Kozynski, Philippe-Alexander Verpraet, Louise-Catherine Colleton Graves, echtgenoot van Jacques-Dominique van der Smissen, gezegde Jacques-Dominique van der Smissen, en Isidore-Charles-Richard van Laethem, beschuldigd, van te Brussel in den loop der maanden September en October 1841, met hetzelfde doel burgers of soldaten te hebben aangezocht, of van ten minste hun een voorstel te hebben aangeboden, om aan de zamenspanning tegen het gouvernement deel te nemen, dat door hen niet is aangenomen; misdrijven voorzien bij Art. 88 en 89 van het wetboek van strafregt.

ANTWERPEN 25 Januarij. De Heer H. Pauwels, van Antwerpen, was gisteren morgen ten elf ure met de Vapeur van genoemde Stad vertrokken; de as van eene der middelste char à bancs, waarin zich 32 personen bevonden, brak; de wielen kwamen reeds door het rijtuig heen, en door de afwezigheid van de konvooigarde, was het niet mogelijk om aan den machinist een teeken te geven om stil te houden. In weerwil van den snellen gang van het konvooi, neemt de Heer Pauwels het edele besluit om van het eene rijtuig op het andere te klimmen, ten einde bij den machinist te komen en hem te doen ophouden. Zonder deze moedige daad, zou men zeer zeker vele ongelukken te betreuren gehad hebben.

— Men leest in een Brusselsch Dagblad:

Wij hebben eenen brief in handen van den Heer van Geen, Luitenant Generaal in Hollandsche dienst, geadresseerd aan een Hoofdofficier van het Brusselsche garnizoen, met wien hij lang in de Indiën gediend heeft.

In dezen brief wederlegt de Generaal, die reeds vijftig jaren eervol gediend heeft, met eene krachtige verontwaardiging, de valsche geruchten, die men van hem, met betrekking tot het complot, waarmede het hof van Brussel zich eerstdaags zal bezig houden, in omloop heeft gebragt.

Het valt mij hard, zegt de Generaal, dat eenige mijner landgenooten (de Generaal van Geen is te Brussel geboren) indien ik hen nog aldus kan noemen, eene zoo geringe gedachte van mijne principes hebben, daar ik reeds vijftig jaren mijn Vaderland eervol heb gediend, zonder mij ooit in eenige Staatskunde te mengen. Heeft men dan kunnen vooronderstellen, dat een oud Soldaat, die zijnen naam door talrijke veldslagen en wezenlijke diensten aan het Vaderland beroemd heeft gemaakt, dienzelven naam door eene zoo dwaze onderneming aan schande zou blootstellen? Ik had nooit kunnen vermoeden, dat het aanschikken, hetwelk ik in België heb achtergelaten van dien aard was, dat men mij zou kunnen verdenken, mij in dagbladen aanduiden, maar zelfs eene poging tot verleiding, op mij konde beproeven, door tot mij, in mijne stille rustplaats, eenen persoon af te zenden, in wien ik niets anders dan een vermonde politie-agent kon zien, en die mij den voorslag doet, om de beschuldigten van het complot met mijne beurs te ondersteunen.

— Men schrijft ons uit Virginal-Sanime (distrikt Nieveld) den 22 Januarij:

Eene verschrikkelijke misdaad heeft heden alhier plaats gehad. Thomas Stourm, een ongehuwd persoon van 47 jaren, woonde met zijnen neef, dien hij als weeskind bij zich genomen, en den ouderdom van 19 jaren bereikt had. Op zekeren dag volgens gewoonte naar de markt van Hal gaande, vond hij bij zijne terugkomst de deur gesloten. Hij klom een raam in en vond alles in wanorde. Zijn reef lag onthoofd op den grond. Het schijnt dat de dader, na den

moord gepleegd te hebben door de schuur ontsnapt is. De justitie doet hierna onderzoek, doch heeft den moordenaar nog niet op het spoor kunnen komen.

— De late aankomst der Parijsche brievenpost, heeft enige Brusselsche kooplieden aangezaakt zich tot den Minister der openbare werken te wenden, omdat er middeelen tot het werk gesteld moesten worden, om meer geregeldheid aan deze dienst te geven. Wij vernemen dat er reeds plan bestaat om de noodige maatregelen tot eene vroegere aankomst der post te nemen.

— George I, Koning van Engeland, die voor zeer gierig bekend stond, deed eens een reisje door Denemarken, en hield in eene herberg stil, waar hij zijn ontbijt gebruikte dat in een versch ei bestond. Toen hij den waard naar de rekening vroeg, stelde deze het versch ei op 200 gulden. De Koning deed den waard bij zich komen en zeide: Zeg eens vriend zijn de eijeren zoo zeldzaam in uw land?

Neen antwoorde de herbergier maar de Koningen zijn zulks. —

De eigenaar van het *Hôtel des Bains* te Ostende gelooft ook dat het eene zeldzaamheid is dat de Koningen bij hem stilhouden, en hij had waarschijnlijk besloten om van de eerste gelegenheid de beste, die zich aanbood, gebruik te maken om hen eens goed beet te nemen. Hij heeft dat ook werkelijk met den Koning van Pruisen gedaan. Z. M. heeft voor zich en zijn gevolg, dat uit niet meer dan twintig personen bestond, voor het nachtverblijf en het morgen ontbijt, vijf duizend franken moeten betalen.

Men begrijpt wel dat de Koning niet kon afdingen; maar het ware goed geweest, dat Z. M. hem zijn prijs-courant door het geregt had laten afvragen, om deze schraapzucht te straffen. Er is zeker geen regter in de wereld die deze inhagheid zou goedkeuren. Het is pligt deze afzetterij kenbaar te maken op dat niemand lust krijgje dit voorbeeld na te volgen. —

(Independant.)

NEDERLAND.

DE STAATSRaad, GOVERNIEUR DER PROVINCIE NOORD-BRABAND,

Ontvangen hebbende eene missive van den Heere Kapitein, Kommandant der ligte Batterij Rijdende Artillerie, gekantonneerd te Tilburg, van den 22 dezer maand, No. 175.

Gezegt dienende gevolge der besturen der daarbij betrokken Gemeenten, dat het schieten naar de schijf op de *Zandsche Heide* door gezegde ligte Batterij, waartoe betrekkelijk was des Gouverneurs aankondiging van den 7 dezer maand, ook nog in de maand Februarij aanstaande zal worden voortgezet; wordende gezegde Besturen uitgenoodigd hunne Ingezetenen daarvan te prevenireren, met aanmaning aan dezelve, om het terrein op de *Zandsche Heide*, hetwelk door het schieten wordt bestreken, gedurende de voorschreven oefeningen, ter voorkoming van ongelukken, te vermijden; zullende het tijdstip waarop dat terrein weder veilig kan gepasseerd worden, nader worden opgegeven.

En zal dit besluit wijders in de binnen deze Provincie uitkomende nieuwspapieren worden geplaatst, ten einde daaraan verdere publiciteit te geven.

's Hertogenbosch, den 24 Januarij 1842,

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
BON VAN DEN BOGAEDE.

's GRAVENHAGE, 24 Januarij. Heden is een fuim gebruik gemaakt van het aangename winter-vermaak, het rijden met den arrensleden. Onder de fraaije sleden merkte men vooral die op, waarin zich HH. MM. de Koning en de Koningin, en HH. KK. HH. de Prins en de Prinses van Oranje, Prins Alexander en Prinses Sophia, bevonden. Eene groot menigte was in het Voorhout versameld, om getuigen van dit winter-feest te zijn. (Handelsblad.)

— Naar men uit Maastricht mist, zal de fabriek van gekleurd glas van de geproeders Cartisser van daar naar deze residentie verplaatst worden. Op de laatste alhier gehouden tentoonstelling zijn onderscheiden fraaije proeven van de in die fabriek gemaakte voorwerpen te zien geweest. (Roll. Cour.)

De *Delftsche Courant* bevat een artikel, getiteld *Polytechnische school te Delft*, waarin men het volgende leest:

In een vorig nummer hadden wij het genoegen, ter kennis van onze lezers te brengen het Koninklijk besluit, houdende oprigting eener akademie ter opleiding van burgerlijke ingenieurs enz., hier ter stede. Thans zien wij ons in staat gesteld ten opzichte dezer inrigting voorloopig eenige nadere bijzonderheden mede te deelen.

ten, welke, indien wij wel onderrigt zijn, de hoofdpunten zullen uitmaken van het programma, dat van gouvernementswege zal worden bekend gemaakt.

De voormelde akademie wordt door de zorg van de regering daargesteld, met het doel om eene behoorlijke wetenschappelijke opleiding te geven aan de personen, welke zich aan de navolgende betrekkingen wijden, namelijk:

TEN BEHOEVE VAN 'S LANDS DIENST.

1°. Als *Ingenieurs en Conducteurs* van den waterstaat, zoowel op het vaste land als in onze overzeesche bezittingen.

2°. Als *Ingenieurs en Conducteurs* voor de mijnerken in de Kolonien.

3°. Als *Ingenieurs en Conducteurs*, die in het vervolg zullen benoodigd zijn, bij de dienst der spoorwegen.

4°. Als ambtenaren, in wier dienstverrigtingen het hoofdzakelijk aankomt om de toepassing van wis- en natuurkundige wetenschappen

EN TEN BEHOEVE VAN DE ALGEMEENE VOLKSVLIJT,

VAN HET FABRIJKSWEZEN, EN VAN DEN HANDEL.

1°. Als geoeffende en geleerde bouwkundigen, theoretische en praktische werktuig- en scheikundigen.

Terwijl eindelijk het onderwijs de strekking heeft om 2°. in alle wetenschappen en hoofdvakken, die tot het beoefenen van eenen voordeeligen handel kunnen leiden, bekwame lieden te vormen.

Het onderwijs, dat aan de kweekelingen der akademie gegeven wordt, zal in 4 jaren zijn afgelopen.

In de twee eerste jaren zal het onderwijs voor alle kweekelingen gemeenschappelijk zijn.

In het 3e en 4e jaar wordt het speciaal, dat is te zeggen, dat alsdan de kweekelingen, in onderscheidene afdeelingen geplaatst, ieder in het vak zijner bestemming zullen worden onderwezen en geoeffend.

Het getal der kweekelingen, die tot het volgen der lessen aan de akademie zullen worden toegelaten, is onbepaald.

Ieder Nederlander, 16 jaren oud zijnde, en hebbende de noodige kennissen om de lessen, welke op de akademie worden gegeven, met vrucht te kunnen volgen, zal onder betaling eener jaarlijksche bijdrage als kweekeling der akademie worden opgenomen en ingeschreven.

De vereischte kennissen daartoe zijn de navolgende:

1°. *De Rekenkunst*, benevens de toepassing der tiendelige berekening, op het nieuw maten- en gewigten stelsel, en het gebruik der logarithmen tafels.

2°. *De Stelkunst* tot en daarin begrepen de vergelijking van de tweede magt.

3°. *De Meetkunst* tot en daarin begrepen de lichamen.

4°. Eene genoegzame kennis van de Hollandsche taal, om dezelve zonder spelfouten op dictaat te kunnen schrijven.

5°. Een genoegzaam begrip van de Fransche taal; om eenig opstel in dezelve, dadelijk in de Hollandsche taal te kunnen overzetten.

6°. De vaardigheid om eene behoorlijke schets of omtrek-teekening uit de hand te kunnen maken, naar het een of ander geteekend voorwerp, en een leesbaar en duidelijk schrift.

Ten blyke, dat de candidaten al deze vereischte kundigheden bezitten, zullen zij een examen moeten afleggen, hetzij te Delft ten overstaan van de professoren der akademie, hetzij in de provincien bij de personen, welke jaarlijks daartoe zullen worden aangewezen.

Wat betreft de woning en het verder onderhoud der kweekelingen, daarin wordt door het bestuur der akademie niet voorzien, maar er zal worden gezorgd, dat door tusschenkomst van de stedelijke regering niet alleen bij de ingezetenen kost en woning zullen verkrijgbaar zijn, maar ook dat er te Delft kosthuizen gevestigd worden, in ieder van welke een zeker aantal kweekelingen zullen worden opgenomen.

De vreemdelingen kunnen als kweekelingen worden ingeschreven, voor de twee eerste jaren zonder eenige bijzondere voorwaarde, maar hunne inschrijving voor het 3e en 4e jaar zal slechts kunnen plaats hebben na gedane verklaring dat zij afzien van alle mededinging tot het regt, om, bij voltooiing hunner studien, van gouvernementswege geplaatst te worden.

De kweekelingen, die gedurende de twee eerste jaren hunne studien aan de akademie hebben voortgezet, zullen worden toegelaten tot het afleggen van een (x) men, waarvan de uitkomst, in verband met het zede-

lijk goed gehouden gedrag, ten gevolge zal hebben eene algemeene nummering, na welke de kweekelingen geplaatst worden in de afdeelingen van het speciaal onderwijs, dat in het 3e en 4e jaar wordt gegeven.

De kweekelingen, die de eerste nummers hebben erlangd, zullen (indien zulks hun verlangen is) overgaan tot de afdeeling, in welke het speciaal onderwijs zal bestaan uit hetgeen tot de opleiding van de onderscheidene candidaten voor 's lands dienst vereischt wordt en waarvan het getal derhalve ieder jaar en naar mate van behoefte in het personeel der onderscheidene vakken zal bepaald worden.

Aan de kweekelingen, die in de andere afdeelingen zullen overgaan, om zich meer bepaaldelijk op bouwkunde, fabriekwezen, toegepaste werk- en scheikunde enz. enz. toe te leggen, zullen, na afloop hunner studien, diploma's en certificaten worden uitgereikt, ten blyke van hunne bekwaamheden.

De kweekelingen kunnen, op het einde van ieder der 4 studie-jaren, de akademie verlaten, en, zulks verlangende, zal hun een certificaat van de aldaar verkregen kundigheden en van hun gehouden gedrag worden uitgereikt.

Over de voorgewende heerschzucht van den Paus van Rome, van de Katholieke geestelijkheid en de Jezuiten in Nederland.

(MIDDEGEBELD.)

II.

Laat ons thans zien, hoe de Paus van Rome, in zijne wijd omvattende heerschzucht, ook buiten zijne staten, alles aan zich onderwerpen wil (*Kerkb. N. 1 bl. 2. N. 4. bl. 15. 16. N. 7. bl. 25*). —

Volken en vorsten, *Waakt!* Daar komt die bijna *tachtigjarige* overweldiger aanrukken, aan het hoofd zijner 9,000 onverwinnbare helden, die zijn staande *armée*, zijne strijdkrachten uitmaken! Europa, Azië, Afrika, Amerika, Australië, *Nederland* vooral; gij allen, Katholieke, Protestantsche, Schismatieke-Grieksche, Mahomedaansche, Heidensche, Keizers, Koningin. Prinsen, onder welke benamingen van welke godsdienst ook, gij allen waakt en heeft! Een ondragelijk juk, de ijzeren Schepter van Rome's dwingelandij gaat, door het zwaard dier 9,000 kruisvaarders, loodzwaar op uwe hoofden nederdrukken! —

O neen! valt de *Kerkbode* (N. 1. bl. 2. N. 4. bl. 15. N. 6. bl. 22. N. 7. bl. 26. N. 11. bl. 42. 44) ons hier snugger in de rede, de kruistogt des Pausen is van een geheel andere aard: hij gebruikt gansch andere middels, om zijn plan te volvoeren. Hij heeft overal, in alle deelen der wereld (bijzonder wederom in *Nederland!*) zijne handlangers, zijne raddraaiers, zijne kuipers mogelijk ook wel zijne *linnegieters*? (*) Deze ruijen de volken tegen de vorsten op; deze bewerken en besturen de oawentelingen der staten, en doen dezelve ten voordeele van hunnen hoogen Lastgever uitvallen en gedijen! — Foel, Mijnheer de *Kerkbode!* hoe durft gij, zonder den minsten schijn van bewijs, dergelijke taal houden. na al hetgeen onze — ook uwe oogen gezien, onze — ook uwe ooren gehoord hebben? Wie heeft de bescherming van de heilige, van de goddelijke regten der Vorsten, tegenover hunne onderdanen, op zich genomen? Wie heeft dien miltzicken geest der hedendaagsch-verlichte wereld, welke vooral dagteekent van die *gezegende!* Hervorming (revolutie, zeg ik) tegengehouden en veroordeeld? Wie heeft de magt der aardsche overheden, zooveel in hem was, op hare echte en stevige grondslagen hersteld, tot haren goddelijken oorsprong, afkomst en *sanctie* teruggebragt, en, in alle tijdelijke zaken, *gehoorzaamheid* aan dezelve gevorderd — *gehoorzaamheid* om der *conscientie-wille* — *gehoorzaamheid* ook dan, wanneer die magt onderdrukkend is — *gehoorzaamheid* als aan eene door God gestelde en bekrachtigde magt? Wie heeft, in één woord, allen opstand gedoemd, en, in het plegtig verwijzen eener, aan Gods ordonnantie tegenstrijdige, en voor kerk en staat verderfelijke leer, zelfs dien voorheer beroemden, maar thans al te beruchten Man niet gespaard, welke, meer dan ooit iemand, scheen het harnas aangespt te hebben, om de regten der Katholieke kerk, inzonderheid des Apostolischen Stoets, met goed en bloed, tot den

(*) De *Kerkbode*, No. 6 bl. 21, heet de *ultra-liberalen*, onder andere fraaije benamingen; *politische tinnegieters*; nu, deze *ultra-liberalen* zijn, volgens denzelfden *Bode*, slechts *blinde werktuigen* van de *ultra-Katholieke Geestelijken*; en deze laatste zijn de handlangers van den Paus: *erge etc.*

laatsten adem, te verdedigen? Wie, vraag ik, heeft dat alles gedaan? Is dit niet het werk geweest van éenen Mensch, van den stedehouder van Jesus Christus op aarde, van den tegenwoordig zoo roemrijk regerende Paus van Rome, Gregorius XVI? Klinkt niet nog heden in de ooren en ligt niet onder de oogen van Europa, van de geheele Christene wereld, die nooit genoeg te vermelden, aan de Bisschoppen en geloovigen der gansche Katholiceit gerigte *Encyclique*, of rondgaande zendbrief, van den 15. Augustus, 1832? waarin de Heilige Vader de grondbeginsels en de gezonde leer der Katholieke Kerk, van welke hij het zichtbare Opperhoofd is, wegens de onschendbaarheid der tijdelijke Magten, in de duidlijkste bewoordingen verklaart, en aan allen, in de krachtigste taal, op het harte drukt; terwijl hij tevens de hieraan tegenstrijdige dwaalbegrippen, en daaruit ontstane handelingen, verwerpt, veroordeelt en doemt. — En deze zelfde Paus wordt door den *Evan. Kerkbode*; in meer dan een nommer, voorgesteld en afgeschilderd als een heerschzuchtige dwingeland, welke al de vorsten der aarde, ook in het tijdelijke, aan zich onderwerpen wil! — Kan men den onbeschaamden laster wel verder drijven? —

(Wordt vervolgd.)

MENGELWERK.

O'CONNELL.

(Vervolg van Nummer 9.)

Op eene andere plaats schildert Shiel ons den raadsheer af, bij het leven des onderkoning, den degen op zijde, in de gelederen der onderdrukkers, even opgeblazen en slaafs als zij; of wel, in plegtstaatsie uitgaande, met eenen lauriertak in de hand, om Z. M. Koning George IV. op het strand, knielende te ontvangen; en opdat niets aan de strijdige kleuren van dit portret ontbreke, ziedaar nu O'Connell, welken gezworenen, indien zij behendig gekozen waren, alleen op het gezigt als schuldig aan hoog verraad zouden veroordeelen, zoo zeer is zijne houding en iedere van zijne gebaren van het nationale gevoel doordrongen. De breedte zijner schouders is athletisch, zijn gelaat is hevallig en voorkomend, deszelfs trekken zijn even zacht als mannelijk, terwijl de bloeiende glans van gezondheid en van een bloedrijk temperament op zijn aangezigt, dat van Vaderlandsliefde flonkert, te lezen staat; zijne openhartige uitdrukkingen boezemen vertrouwen in, en zijne lachende blaauwe oogen, werpen even eerlijke als vriendelijke blikken in het ronde. Wanneer hij als een spartacus daar heenwandelt, draagt hij zijne parapluie als eene spies op zijne schouderen, en stoot den eenen weerbarstigen voet voor den anderen, alsof hij, reeds zijne kluisiers verbrekende, de protestantsche overheersching voor zich uit jaagde, terwijl van tijd tot tijd de beweging zijner breede schouders, eene hevige poging schijnt aan te duiden, om de zeven honderdjarige onderdrukking ver van zich af te werpen. Keer nu het blad om, en ziedaar nu den democraat, die in zijn schitterend ekwipaasje als een bliksem voorbij snelt, zijn groen rijtuig, zijne groene livrei en zijne onstuimige paapsche paarden, die moedig over den protestantschen straatweg heenspringen, tot groote ergernis en spijt der protestantsche voetgangers.

Deze schets is voldoende om een denkbeeld van het zonderlinge leven van O'Connell tot aan de verkiezing van Clare te geven. Eene bijzondere gebeurtenis verdient intusschen aangestipt te worden, te meer daar dezelve door anderen op eene leugenachtige wijze is verhaald. O'Connell had in 1815, in eene meeting, die te Dublin gehouden werd, de stedelijke corporatie met zijne gewone oplopendheid aangevallen, en dezelve eene *bedelende corporatie* genoemd; de advocaat d'Esterre, lid dezer corporatie, en afstammeling van eene fransche protestantsche, uitgewekene familie, achtte zich persoonlijk beleedigd en zond eene uitdaging tot een tweegevecht aan O'Connell; deze laatste weigerde dit in het eerst, en ontkende dat hij iemand met opzet persoonlijk had willen beleedigen; zijne tegenpartij dreigde hem daarop eenen klap te geven. De vrienden van O'Connell beslisten toen, dat het tweegevecht geschieden moest: het pistool werd tot wapen gekozen, en de uitdager bleef op de plaats dood.

O'Connell was onroostbaar over zijne overwinning, begaf zich op staande voet met al de getuigen naar de kerk, en zwoer plegtig nooit weder te zullen vechten, en hooft de weduwe van zijne tegenpartij een pensioen aan, geëvenredigd aan het jaarlijks inkomen hetwelk

haar man verdiende. De corporatie van Dublin besliste dat deze aanbieding niet aangenomen zou worden, en schonk de door O'Connell beloofde som uit hare fondsen.

Sinds dien tijd heeft men den volksmennet dikwerf verweten, dat hij zich achter die gelofte verschanst, om zich vrij aan beleedigen te kunnen overgeven. Dit verwijt is niet zeer gegrond; de persoonlijke moed van den opruijgenden Ierlander kan niet betwijfeld worden; maar het is zeker, dat hij dikwijls beneden zijne waardigheid valt, en niet schijnt te begrijpen, dat het buitengewoon standpunt, dat hij zich gemaakt heeft, gebiedend vordert, dat hij de welvoegelijkheid in zijne aanvallen in acht neemt.

Thans komen wij aan het schitterendst tijdperk der loopbaan van O'Connell; daar hetzelfde veel meer bekend is dan het andere, zullen wij, dik slechts korteljk behandelen.

Vooraf echter een woord over het Katholijke Genootschap, dat buiten de wet zijnde gouvernement, waarvan ik in het begin sprak, hetwelk zijn budget, zijne schalkist, zijne advokaten, zijne dagbladen heeft, dat op eenen dag geheel Ierland in beweging brengen kan; dat zich tot verdediger van het volk en de onvermorde bediller van al de handelingen van het Engelsche Gouvernement heeft gesteld en welke het gelukt is alleen door éene morele, maar daardoor ook des te sterkere magt, de orde zelfs uit de wanorde te doen geboren worden. Eene centrale commissie, te Dublin zitting houdende, en zamengesteld uit leden wier kiesstelsel verandert naar de omstandigheden, stelt de associatie voor, en neemt alle maatregelen die voor de algemeene zaak dienstig geoordeeld worden. Deze commissie vergadert geregeld, onderzoekt de wetten die aan het parlement worden voorgesteld, gaat de handelingen der magt na, neemt besluiten en maakt die door hare dagbladen bekend; in een woord, handelt als een waar parlement, waaraan niets ontbreekt dan eene regelmatige magt, om verplichtende wetten voor allen te maken. De wijze van ontvangst der schatting, welke in 1825 op een stuiver (un penny) voor ieder lid bepaald was, heeft verscheidene veranderingen ondergaan om de geregelijke vervolging van het Engelsch parlement te ontwijken. Verscheidene malen als inconstitutioneel ontbonden, wordt zij echter altijd weder opgericht, en men komt onder eenen anderen naam en met andere vormen weder bij een, maar met altijd hetzelfde doel: alzoo heette het in 1829, *Het Katholijke genootschap*; in 1837 *het algemeene genootschap* van Ierland; in 1839 de *Mantschappij der voorgangers (Precursor-Society)*; en thans heeft het den naam van *nationaal genootschap* aangenomen. — Uit de handelingen van dit bijzonder gouvernement bestaat de geschiedenis van O'Connell, want bestuurt dit genootschap Ierland, O'Connell is de man die het genootschap bestuurt.

De eerste verkiezing van O'Connell is zonder tegenspraak eene der stoutmoedigste proeven van deze magt geweest.

Daar de wet iederen Katholijk die in het Parlement wilde geraken, verplichtte bij eed, de *Protestantsche suprematie* te erkennen, zoo was dit inderdaad eene wet van uitsluiting, en nog geen enkel Katholijk had zich tot kandidaat aangeboden, toen eindelijk het genootschap besloot om die wet te troetsen. De Gedeputeerde, uit Ennis, in het Graafschap Clare, de Heer Vesey-Fitz-Gerald, die naar zijne Godsdienst Protestantsch, maar in zijne staatkunde, Katholijk, dat wil zeggen een fatsoenlijk man was, om de taal der Ieren te spreken, eene plaats in het ministerie aangenomen hebbende, was verplicht zich aan eene herkiezing te onderwerpen; en het is op dien tijd, in 1828, dat het Genootschap besloot, dat O'Connell zich als mededinger van den Minister zou opdoen en zich als Katholijk aan de stemmen der kiezers van Clare zou aanbieden. O'Connell nam zonder aarzelen deze gewichtige zending aan, en weldra ontstond tusschen de kiezers, een strijd, dien Ierland zich nog lang zal herinneren; want daar verkreeg zij het gevoel van hare kracht, en daar ontrukte zij aan het Engelsch Gouvernement het middel, dat haar een jaar later zou vrij maken. Shiel heeft ons eene heerlijke schets gegeven van de zoo belangrijke, dramatische, afwisselende en pittoreske voorvallen, welke die verkiezing van Clare kenmerken. Daar vindt men al de bijzonderheden aangegeekend van dien gedenkwaardigen strijd, aan den welken geheel Ierland deel nam.

Van den eenen kant ziet gij den Heer Vesey-Fitz-Gerald, omgeven door de heele aristocratie des Graafschaps; van den anderen kant den volksmennet,

gevolgd door eene oneindige menigte vrije leenmannen, welke met hunne Priesters en ontroude banieren aan het hoofd optrokken, terwijl zij de lucht van hunne vragdekreten deden weergalmen: bij de *listings* wedijverden beide de mededingers door welsprekendheid; de Heer Vesey-Fitz-Gerald sprak van de diensten door zijne voorvaderen bewezen, van zijne eigene weldaden, van zijnen ouden vader, die in heel het Graafschap geëerd nu op hetzelfde oogenblik op zijn sterfbed lag uitgestrekt, en wiens aandenken door dien doodstrijd des te gevoeliger was. Ook werden de tranen des redenaars door de menigte beantwoord met tranen van innige deelneming. Dan weldra verhief zich de stem van O'Connell, die krachtige stem, die tot in het hart der massa's doordringt; zij was beurtelings, kernachtig, trillend, krachtig, spottend, zielroerend, onbeschoft, en onmeedoogend; de uren voor O'Connell herstien uit van alle kanten, en zijne verkiezing was verzekerd. Men verhaalt te dezer gelegenheid, als een bewijs, wat het genootschap op Ierland vermag, dat door hetzelfde aan die ontelbare menigte verboden zijnde miskay te drinken, zoo lang de verkiezing niet gonde zijn afgelopen, niet een enkele dit verbod overtrad; zekerlijk eene zeer merkwaardige daadzaak voor ieder, die die den hevigen jaandrift tot dronkenschap kent, welke den Ierschen boer zoo zeer onderscheidt.

Verschrikt door zoo veel stoutheid besloot het parlement, zes maanden daarna toe te geven; de Emancipatie-bill ging door; en O'Connell waagde het zijnen zetel als vertegenwoordiger van Clare te gaan vorderen, ten gevolge eener wet, die eerst na zijne benoeming was toegestaan. Het was den 15 Mei 1829 dat hij den eersten keer in het parlement verscheen. Het volk heegerig den man te zien, wiens naam door heel Ierland weergalmd, bezetelde alle toegangen van het Parlement. O'Connell trad binnen; de zaal was vol, en op zijne weigering om den ouden eed af te leggen, werd hem zijnen zetel ontzegd, omdat de emancipatie-wet geene terugwerkende kracht kon hebben. O'Connell vertrak dus, om zich te Clare te doen herkiezen. Zijne togt door Ierland was een lange aanhoudende regenpraal. Veertig duizend menschen omgaven voortdurend zijn open rijtuig, van uit hetwelk hij de menigte toesprak. Eindelijk kwam hij des nachts om 1 uur te Clare, waar hij eene plechtige intrade deed, gevolgd door heel de bevolking van het graafschap, te midden der bloemen, en palmen, en fakels, onder de vreugdetoonen der muziek, en de houps der menigte, en de toewijdingen der vrouwen, die hunne zakdoeken zwaaiden, en hem met ruikers overladden. Zulke regenpraal is zeker vleijend, hij behoort waardiglijk de groote redenaars, de groote voorstanders der volken; ongelukkig het volk geeft even zoveel aan dauseressen, en dit vermindert deszelfs waarde.

(Vervolg en slot hierna.)

ADVERTENTIEN.

Bij J. H. SOMMER te Doesburg is van de pers gekomen:

TEREGTWIJZING AAN DEN EVANGELISCHEN KERKODE, door den Welg. Heer S. H. CLERCX R. C. Priester en Pastoor te Doesburg. Prijs 10 cents, mede verkrijgbaar gesteld te Amsterdam bij H. M. DE CHARRO, te 's Bosch, bij D. A. A. DE ROOIJ en verders alom.

Er wordt op gemakkelijke conditien te koop gepresenteerd een ORGEL met twee Clavieren en aangehangen Pedaal, van de volgende dispositie:

Mantel. Prest. 8 vt. Hulpjps. 8 vt. Dulciana 8 vt. Voxhumana 8 vt. Bourdon 16 vt. Disc. Quintaden 8 vt. Gemshoorn 4 vt. Octaaf 4 vt. Fluit di Gambi 8 vt. Disc. quini 3 vt. Octaaf 2 vt. Cornet Disc. Tremulant enz. Tweede Clavier. Hulp 8 vt. Fluit 4 vt. Gemshoorn 2 vt. Siflet 3 vt. Musette 8 vt. tongwerk. Dit Orgel dat eenige jaren voor herkelijk gebruik heeft gediend in de R. C. Kerk der Eerwaarde Predikheeren te Rotterdam, zou voor hetzelfde doel zeer geschikt zijn. Nadere informatien bij den Heer G. LANGESTRAAT hang D. 26 en te zien bij KAM en VAN DER MEULEN Orgelmaken te Rotterdam.

Bij G. GERRITSEN in de Kolperstraat te 's Bosch, is te bekomen NIEUWHE LA-BBERDAAAN, MOOTVISCH en Bergsche ANSJOVIS, enz. enz.

De ondergeteekende J. COPPENS, Mr. Loodgieter en M. H. KROES, Mr. Loodgieter, beiden wonende binnen deze Stad, maken bekend, dat zij van af den 1 Januarij 1842, zijn geassocieerd, en voor gemeene Rekening het vak van LOODGIETEN uitoefenen, ten huize van J. COPPENS, in de Hinthamerstraat alhier, tegen over de Grootte Kerk.

Onder dankzegging aan de geëerde begunstigers, voor de genegenheid en het vertrouwen, welke de eerst ondergeteekende J. COPPENS, heeft ondervonden, gedurende meer dan dertig jaren, dat hij dat vak alhier, heeft uitgeoefend, bevelen de geassocieerden zich op nieuw in de gunst van een ieder, zoo binnen als buiten de Stad; belovende eene goede, prompte en civiele bediening.

's Hertogenbosch, den 19 Januarij 1842.

J. COPPENS.
M. H. KROES.

De Ondergeteekende Mr. TIN en LOODGIETER alhier, heeft de eer zijne begunstigers te berigten, dat hij met den gewonen ifter en nauwgezetheid zijne zaken blijft uitoefenen, en beveelt zich zijner geëerde begunstigers bij voortdring aan, hij acht zich tot deze verplicht, ten einde men niet in de meening moge komen, dat door de aangegane Associatie van zijnen Broeder met den Heer COPPENS alhier, er eenige verandering in zijne zaken zoude zijn te vreeg gebracht.

's Bosch, den 22 Januarij 1842.

J. L. KROES.

IN HET BELANG VAN

Ouders en Voogden.

In een Geldersch Stadjt, wordt in eene TABAKSZAKK, zijnde KERVRIJ, SIGARENFABRIEK en WINKELAFFAIRE gevraagd, een Jongeling, om in opgemaakte Zaak te worden opgeleid, tegen vergoeding van slechts eenig Kostgeld. Opgave van ouderdom en godsdienst wordt verzocht onder Letter A. B bij den Boekhandelaar D. A. A. DE ROOIJ te 's Bosch.

Van ieder die GOEDEREN WAREN of KOFFEREN, SCHAFPEN te verzenden hebben, hetzij van of naar Holland, of wel andere plaatsen, kunnen zich adresseeren, mits brieven franco aan J. WERNHOF te Engelen, afgegeven bij den Heer SCHAMFRAS in het Voeren Koopmans-Koffijhuis te 's Bosch.

Men kan op eene spoedige en behoorlijke verzending der goederen enz. staat maken.

Granenmarkt.

Te Amsterdam, van Woensdag 26 Januarij 1842.

In Graneu is heden niets omgegaan.

Koolzaad op 9 Vat in Oct. 74 p. vl.

Raapolie op levering van Mei ruim prijshoudend, op het late najaar niet williger; per 6w. f 61; Vlieg f 60; Mei f 52; a 1; Sept. f 44 a 43; Oct. f 43 a 1; Nov. f 43.

Lijnolie per 6w. f 39; Vlieg. f 38; Hennepolie per 6w. f 48; Vlieg. f 47.

MARKT-BERGT.

De prijzen der granen alhier, van Donderdag den 27 Januarij 1842, aljn geweest.

Rogge (per Ned. Mud.)	f 5.66 a f. 5.00.
Brokweil.	6.25 a - 6.00.
Haver.	2.40 a - 2.27.
Garst.	0.90 a - 0.60.
Het Ned. pond Boter.	0.82 a - 0.76.
De 3	Roggebreed 30 Cents.

Zijnde de middelprijs van de Rogge, waarnaar de zetting van het brood op heden geschied f 5.27 1/2.

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De belgische fondsen van den 27 Januarij, 1842.
De 2 1/2 pct niet gen. de 5 pct 102; de 4 pct 93 de 3 pct 7 de 4 pct niet gen. Ard. 22; Rome 1832 163.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN

BEURS VAN AMSTERDAM.

Heden, Woensdag 26 Januarij 4 1/2 Ure.

W. S. 2 1/2 pct. 51; 3. Dito 5 pct. 100; Kansdijf 1 1/2; Restanten 1 1/2; Sydel 4 1/2 pct 91; Dito 3 1/2 pct. 76; Mandel. 157; O. l. 5 pct. 98. Ard. 85 p. Ist. 22; Dito Coupon 22; Port te d. 2 1/2 pct. 29; Oude Russe pct 89; Amerik. Bank-Act. 5; Mexik. 29.

Ter drukkerij van D. A. A. DE ROOIJ te 's Bosch